sgócia pašión la dasa
color de aotùn, ‘mbombì
giasega ‘l bosc’ tut miz

föie, flanèle al sòn zedióse
pirla sul vènt smaniós
tèndre sqoèrge la tèra

lagrima ‘l sol carùgen
rasa de istà che paša
sésla ‘ndel nùgol torc

cèta, pòlsa la val
strachi i avézi i dorme
nivi svöidadi, suti

e ‘n omenét sentà
fuma ‘l sò canchen tebi
bróa ‘l fogolàr, menèstra

Giuliano

l’autunno mi fa ricordare i vecchi… lasciati soli